

AANVULLEND BEROEPSCHRIFT

Tegen de gemeente Voorburg

De heer J.Dingler
[Adres]
[Postcode / Voorburg]
Nederland

10 juli 2015
Voorburg

AANVULLEND BEROEPSCHRIFT

Tegen de gemeente Voorburg

.....

DE NIEUWE PASPOORTWET

Een dossier van wat zich voordeed in de situatie van de heer J. Dingler vanwege de aanvraag van een ID-kaart volgens de Nieuwe Paspoortwet.

In dit aanvullend stuk is ook bronmateriaal aangedragen. Voor de onderbouwing ervan wordt verwezen naar de beroepschriften die eerder door mij in deze procedure zijn ingebracht. Alsmede de bijlagen die zijn toegevoegd. Opdat aangetoond wordt waarop ik mij baseer.

Het gaat bij de beroepschriften om die van 09-5-2011 en 22-3-2012.

Deze beroepschriften zijn vervolgens bij de rechtbank geregistreerd.

Op 17 mei 2011 en 29 maart 2012 gebeurde dat achtereenvolgens onder de procedurenummers 11/4335 WBP en 12/2606 BESLU V86.

Voorburg, 10 juli 2015

J.Dingler

Voorwoord

Voor U ligt een aanvullend stuk waarin ik mijn standpunt ontvouw. Mijn zaak tegen de Nieuwe Paspoortwet dateert van 06 december 2010. In de tussentijd zijn de beroepschriften nog niet behandeld. Het is onduidelijk waarom dat zo'n verloop kreeg. Maar dat is van ondergeschikt belang. Nu doe ik het verzoek om de zaak op te pakken. Ofschoon de identiteitskaart op 17 januari 2014 van status veranderde. Met deze wetwijziging zijn de bezwaren tegen het gebruik van de digitale foto en de op afstand uitleesbare chip nog niet weggenomen. De RFID-techniek wordt toegepast ten einde terrorisme te bestrijden. Maar dit helpt terroristen bij het bereiken van hun doel. Reisdocumenten met een RFID-chip kunnen worden gebruikt om een bom te laten ontploffen. Het is feitelijk dus geen goede stap in de strijd tegen terreur. Een gerichte aanslag wordt eenvoudiger. In 2008 bleek dat uit een demonstratie op de "Black Hat" conferentie in Las Vegas. Het bedrijf Flexilis filmde een bom die afgaat op het moment dat er een Amerikaans paspoort in de buurt is. De bom kan zo worden ingesteld dat die afgaat indien er iemand van een andere nationaliteit in de buurt van de bom is. Op zich betekent dat een huidige en toekomstige dreiging. Reden waarom ik dit aanvullend stuk momenteel ook in de procedure breng. Enkele andere grieven zijn verder in dit aanvullend stuk opgenomen. Inhoudelijk kan meteen naar de zaak van de Nieuwe Paspoortwet worden gekeken. Het ontvankelijkheids-probleem is namelijk van tafel.

Voorburg, 2015

J.Dingler

Inleiding

Bij de Nieuwe Paspoortwet bepaalde de Europese Commissie dat voor aanvraag van reisdocumenten vingerafdrukken worden afgenomen.

Het was op zich wel een begrijpelijke eis. Deze wet zou identiteitsfraude in de bron bestrijden. Op zich een positief uitgangspunt. Tegen de achtergrond van de maatschappelijke werkelijkheid is het een vreemde bepaling. Een concrete invulling van de aangehaalde bepaling blijft uit.

Een positief resultaat blijft achterwege. Na 6 jaar wordt niets bereikt. Afgifte van vingerafdrukken is zonder doel geweest. Nutteloos opgeëist.

De conclusie moet zijn dat er ten aanzien van de Nieuwe Paspoortwet schijnbaar een aanzienlijk verschil bestaat tussen wat deze Commissie zegt te willen en wat zij feitelijk doet. En ook instaat was om te doen. Het gebruik van vingerafdrukken is overschat. Zeker gelet op de feiten.

Op zich is een concrete invulling geven aan deze bepaling een onmogelijke taak. Dat moet in verband worden gebracht met het "nieuwe" middel dat is gehanteerd. De onderliggende biometrie is onbruikbaar voor identificatie. Hiervoor blijkt de techniek nog niet rijp.

Uitspraken van de Europese Commissie nog even daargelaten. Het zijn de deskundigen die het alleen weten. Op hun schouders komt de taak terecht om er een invulling aan te geven. Zij zijn het die de mooie woorden van deze commissie moet waar maken. En dat gaat niet lukken.

In de praktijk is de concrete invulling van de Nieuwe Paspoortwet onuitvoerbaar. Opvragen van biometrische gegevens is disproportioneel.

Reden om de Nieuwe Paspoortwet buiten toepassing te laten verklaren.

Voor de onderbouwing ervan wordt verwezen naar dit aanvullend stuk.

INHOUDSOPGAVE

Bladzijde

VOORWOORD

INLEIDING

0. Aanvullende gronden	1
1. De buitenwerking stelling van een Onrechtmatige Wetgeving	2
1.1. Belang van de zaak	2
1.2. Toelichting	3
2. Vraagtekens bij de inwerkingstelling van de Nieuwe PaspoortWet	7
2.1 Onverbindendheid	7
2.2 Een verder onrechtmatig overheidshandelen	8
2.3 Oordeel over de onrechtmatigheid	9
2.4 De geloofwaardigheid	10
2.5 Concluderend	10
3. Toegang tot de burgerlijke rechter	11
3.1 Ontvankelijkheid	11
3.2 Eigen belang	11
4. Grieven	12
4.1 RFID-chip	13
4.2 De digitale gezichtsscan	14
4.3 Veiligheidsdiensten	15
4.3.1 Veiligheidsdiensten kunnen aan gegevens komen	15
4.3.1.1 Databanken biometrische gegevens	15
4.3.2 Het gevaar is dichterbij dan iemand zich realiseert	16
4.3.3 Inzage bij Nederlandse wetgeving is geregeld	16
4.3.4 Tussenbalans	16
4.4 Nadeelcompensatie	17
4.4.1 Toelichting	17
4.4.2 Tegenwerking wetgever en Nederlandse overheid	19
4.4.2.1 Niet-wetgeven	19
4.4.3 Speciaal en abnormaal nadeel	20
4.4.4 Aansprakelijkheid overheid	21
4.4.5 Schuldvordering	21

4.5	Fair-trial beginsel	22
4.5.1	De beoordeling beroepschriften	22
4.5.2	Buitensporige lange duur van de procedure	22
4.5.3	Afbreuk aan de mogelijkheden van verdediging	23
4.5.4	Een beginsel is geschonden	23
5.	Schuldvordering	24
5.1	Ontstaan van schade	24
5.2	Vordering	25
5.3	Aansprakelijkheid	26
5.4	Toerekening	26
6.	Juridisch kader	28
6.1	Inleiding	28
6.2	Aanleveren ID-kaart zonder vingerafdrukken	28
6.3	Plicht om schade te beperken	30
6.3.1	Tussenbalans	31
6.3.2	Een ongebruikelijke rechtsgang	32
6.4	Marginale toetsing	35
6.4.1	Beleidsvrijheid overheid ontbrak	36
6.4.2	ID-kaart valt buiten de EU-Verordening	36
7.	Rechtsgrond	37
7.1	Algemeen	37
7.2	Fundamentele vrijheden	37
7.3	Evenredigheidsbeginsel	38
7.7	Toegang tot de bestuursrechter	39
7.5	De Hoge Raad der Nederlanden	40
7.5.1	Geen andere rechtsgang	41
7.5.2	Schade blijkt onvermijdelijk	41
7.5.3	De wet is niet toereikend	42
7.6	Ontvankelijkheid	42
7.6.1	Toewijzing schadevergoeding	43
7.6.2	Jurisprudentie	43
7.6.3	Het arrest Staat/Van Gelder	44
7.6.4	De minister bekend schuld	46
7.6.5	Ministeriele verantwoordelijkheid	47
7.6.6	Belofte landadvocaat om schade in te dekken	48

8. Uitspraak EU-Hof te Luxemburg	49
8.1 Het arrest	49
8.2 Tussenbalans	49
8.3 Betrokkenheid EU-Hof	50
8.3.1 De effectiviteit	51
8.3.2 Nut en noodzaak	51
8.3.3 Biometrie aan de grenzen in Europa	52
8.3.4 De betrouwbaarheid en technische haalbaarheid	52
8.3.5 Legitieme doelstelling	53
8.3.6 Gebruik van RFID- technologie	54
8.4 Onderzoek Paspoortwet	55
8.5 Slotopmerking	56
8.6 Europese Jurisprudentie	57
8.6.1 Verwijsarresten	57
8.6.1.1 De effectieve werking	57
8.6.2 Vergelijkbare inhoudelijke arresten	58
8.6.2.1 Procedurele fouten	58
8.6.2.2 Inzage door onbevoegden	59
8.7 Ter overweging	61
9. Democratische besluitvorming	62
9.1 Een nationale ontwikkeling	64
9.2 Behandeling wetsontwerp	65
9.2.1 Manier van identiteitscontrole	66
10. Rechtsgeldigheid van de Nieuwe Paspoortwet	
10.1 Inleiding	67
10.2 De werking van de Verordening	67
10.3 Het belang van de Gemeenschap	68
10.4 Standpunt Landsadvocaat	68
10.5 Een uitdrukkelijke bedoeling van de EU-wetgever	69
10.6 Kwaliteitsnorm	70
10.7 Onderzoek naar de kwaliteitsnorm	70
10.8 Artikel 18 EG-Verdrag verbiedt harmonisatie	71
11. Een verordening heeft zijn volle werking verloren	72
11.1 Het Europees Paspoorten-register	74

12. Samenvatting	75
12.1 Een juridische grondslag	75
12.2 Toepassing van biometrie	76
12.2.1 De wetgeving blijkt genegeerd te zijn	77
12.2.2 Inmenging persoonlijke levenssfeer	78
12.2.3 Het gebruik voor eigen agenda's	78
12.3 Risico's biometrie	
12.3.1 Inleiding	79
12.3.2 Een problematische situatie	79
12.3.3 Negatieve onderzoeksbevindingen	80
12.4 Wettelijke basis toegang tot gegevens ontbreekt	81
12.5 Naleving volgens het Unierecht	82
13. Mensenrechten	
13.1 Inleiding	83
13.2 Schending	84
13.3 De situatie	85
13.4 Aanpassing wetgeving	86
13.5 Tussenbalans	88
13.6 Conclusie	89
14. Toekomstige ontwikkelingen op Europees niveau	
14.1 Inleiding	91
14.2 Aantasting recht op privacy	91
14.3 De volle werking van de Verordening	92
14.4 Controverse	93
14.5 Nationale veiligheid	94
14.6 Verantwoording	95
15. Doelstelling	96
15.1 Beleidsmatig optreden	97
15.2 Een werkwijze	98
16. Slot	100
17. Conclusie	100
18. Nabeschuwing	103

19. Trivia	105
20. De vraagstelling aan een rechter	107

BIJLAGEN: -

1. Chronologisch verloop van de beroepprocedure sinds 15 december 2010
2. de overige producties worden in een apart overzicht aangeleverd

DE INHOUDELIJKE
MOTIVERING

Deze aanvullende gronden formuleer ik als volgt. Te weten: -

- Het buitenwerking stellen van de Nieuwe PaspoortWet. Op bladzijde 15 van mijn beroepschrift d.d. 22 maart 2012 is de wettelijke grond ervoor ook vermeld. En in mijn beroepschrift van 09 mei 2011 is er juridisch meer over gezegd. De kern feitelijk.¹
- De onveilige RFID-Chips voor ID-kaart en Paspoort vernietigen. (Nederlandse nooddocumenten bevatten ook geen RFID-Chips.)
- Een digitale gezichtsopname vervangen door een gewone foto.²
- Een reisdocumentenadministratie van de gemeente voor het bewaren van de “gedigitaliseerde foto” na de aanvraag ID-kaart onwettig verklaren. Een gezichtsopname wil de Minister opslaan.³
  - Op zich vormt dat een gevaar⁴ (de stelling van de heer Plasterk dat niemand bij die gegevens kan komen nog even daargelaten.)⁵ Niet onwaarschijnlijk is dat onbevoegden deze gegevens inzien.⁶
- De inwerkingstelling van de Landelijke centrale databank voor vingerafdrukken ongedaan maken.⁷ Het bestaan ervan wordt door de Overheid in rechtszaken tegen de paspoortwet ontkend. Maar in de centrale databank zijn vingerafdrukken opgeslagen.^{8 9}

¹ De nieuwe paspoortwet kan ook direct aan het EVRM getoetst worden (Art. 94 Grondwet Nederland).

² Een afgedrukte foto op een ID-kaart of op een paspoort voldoet om gewoon aan het maatschappelijk verkeer deel te nemen. Zeker gelet op een rijbewijs. Daarmee kan men zich betrouwbaar legitimeren. Evenals met een Nederlands nooddocument. De chip ontbreekt en een gewone foto wordt gebruikt. Dat is volgens Nederlandse wetgeving. De verordening van de Europese Unie belemmert dit recht feitelijk.

³ http://www.privacybarometer.nl/maatregel/62/ID-kaart_zonder_vingerafdrukken
(Artikel van 10 januari 2014 vermeldt de informatie onder kop: ‘Reizen binnen de EU’ en ‘Vernietigd’)

⁴ De gemeente wilde niet schriftelijk vastleggen dat zorgvuldig met gegevens zal worden omgegaan. Zie punt 3.1.6 op blad 28 van beroepschrift 09 mei 2011. (deel 1 van dit beroepschrift dossier: omtrent ontstane situatie) Terwijl sprake is van een verstrekkingregiem aangaande gevoelige privégegevens. Zie onder meer punt 2.1.2. op de bladen 4,5 en 6 van mijn beroepschrift d.d. 22 maart 2012. Dat is volgens artikel 4 lid 3 van de verordening 2252/2004 verboden. Anders gezegd: “Niet doelgebonden”.

⁵ Het realiseren van de ID-kaart en het Paspoort is uitbesteed aan een buitenlands bedrijf. Waardoor de overheid de regie over de privégegevens van burgers kwijt is. Het was beter om alles zelf te beheren.

⁶ De gegevens van burgers worden gedurende het aanvraagproces bewaard bij het bedrijf Morpho en vervolgens op de chip in een ID-kaart opgeslagen. Een bedrijf dat onder de werking van de Patriot Act verplicht kan worden de door haar beheerde gegevens te delen met de Amerikaanse autoriteiten. Een uitspraak van de Minister is geen garantie dat een onbevoegde geen inzage krijgt. Zeker nu niet op grond van de Patriot Act Wet. Deze wet is hoger dan de Europese wetgeving. Inzage is gewoon onvermijdelijk. Een Minister is gehouden bij de uitvoering ervan de aanwijzingen en instructies van Amerika op te volgen. In dit verband verwijs ik naar blad 27 van mijn beroepschrift d.d. 22 maart 2012

⁷ Een centrale databank gebruiken zonder dat de wet is goedgekeurd geldt als een onrechtmatige daad.

⁸ Zie blad 37, beroepschrift d.d. 22 maart 2012 voor het ontstaan van de Landelijke centrale databank

Een andere uitspraak van het Europese Hof van Justitie had verwacht mogen worden. Het aanvankelijke doel van de voorgestelde aanpak van identiteitsfraude valt weg. Op zich is het geen belangrijk winstpunt. De dienstverlening aan burgers wordt er immers niet mee vergroot.

Burgers staan door deze uitspraak heel veel problemen te wachten.

Ofschoon deze wet fraude aan de bron moest bestrijden. Feitelijk is het geen toonbeeld van succesvol ondernemerschap van de EU-Commissie.

Het Europese Hof van Justitie heeft in de Duitse zaak bevestigd dat de regelgeving van de Nieuwe Paspoortwet op zich genoeg grondslag heeft.

Op zich was het een abstract oordeel. Terwijl dat concreter had moeten. Maar niet "alle relevante feiten" zijn daarin meegewogen. De werking van deze wet is in het oordeel uitgesloten. Het Hof heeft zich er in deze zaak te gemakkelijk van afgemaakt door de werking van deze wet niet plausibel te nemen. Een vorm van tunnelvisie uiteindelijk.

Anders gezegd: "Dit is een kortzichtige opstelling van het Europese Hof".

In de praktijk behoort het Europese Hof te waken over de Europese grondrechten. Maar nu mogen gevoelige persoonsgegevens zonder reden worden verzameld. Dat vindt men geen probleem. Terwijl het afnemen van vingerafdrukken aan strikte eisen verbonden moest zijn.

Een onaanvaardbare inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van burgers.

Daarmee zijn ook feitelijk de mensenrechten in Europa geschonden.

*****

Aan het optreden van het EU-Hof kunnen we twijfelen. Vooral door deze uitspraak. Op zich is het de vraag of opzettelijk en bewust een onjuiste beslissing is genomen? Het zou betekenen dat zij zich aan de kant van de wetgever heeft opgesteld. Dat is moeilijk te aanvaarden.

Tegen deze achtergrond schijnt het Hof haar werk minder goed te doen.

19. Trivia

- De Paspoortwet is niet gebaseerd op enige baanbrekende vernieuwing. Het is een triviale wet. Aan de basis ervan vormt de doelstelling een soort “nuldoel”. Een specifiek doel is niet voor handen. Uitgaande daarvan blijft de invulling nu ook achterwege. Anders dan het verzamelen van gevoelige persoonsgegevens.
- Het Europese Hof erkent dat afnemen van vingerafdrukken de privacy schendt. Maar privacyschending is gerechtvaardigd. Vooral omdat paspoorten beschermd moeten worden tegen frauduleus misbruik. Zo bleek uit de uitspraak van 17 okt. 2013. Van veel dingen heeft het EU-Hof kennelijk geen weet: “Het realiseren van de doelstelling blijkt niet voldoende doeltreffend”. Met andere kenmerken wordt iemands identiteit gecontroleerd.
- Aan de vereisten van doelbinding is niet voldaan. De ernst van de beperking weegt niet op tegen het met de beperking gediende doel. Het afgeven van biometrie werkt averechts in het economisch welzijn van Europa. Vooral omdat zaken niet werken.
- Voor beperking op recht van privacy ontbreekt nu de noodzaak. In het Barthold-arrest van het EHRM is noodzaak doorslaggevend.
- Tijdens een hoorzitting in de bijstandszaak inzake afwijzing van de aanvraag van een uitkering was geen geldig ID-bewijs nodig.
- Nooddocumenten worden wel voor logistieke doelen verstrekt. Dat blijkt mogelijk. In het geval van de paspoortwet nu alleen niet.

- Een verzoek van de Nederlandse minister van Binnenlandse Zaken om onderzoek te doen naar “nut en noodzaak” werd geweigerd door de Europese Commissaris, mevrouw Cecile Malmstrom. Niet bewezen zou zijn dat de RFID-chip gekraakt kan worden. Het gevaar dat de gegevens op de chip gebruikt worden voor andere doeleinden is ontkend met het argument dat ‘dit’ niet mag. Verder hebben fouten in het opnemen van vingerafdrukken niet tot grote problemen geleid. Aldus zijn problemen gebagatelliseerd. De indruk ontstaat dat mensen in een andere realiteit leven.
- Op de voorpagina van kranten als de “Washington Post” en “The Times” stond in 2008 het bericht dat het Paspoort was gekraakt en gekloond door de veiligheidsconsulent, de heer J. Van Beek. Dat gebeurde toen met behulp van zijn zelfgeschreven software.
- In de uitspraak van het Europese Hof is te lezen dat zij niet overgaat tot de inhoudelijke beoordeling van de paspoortwet. Het EU-Hof geeft dat uit handen. Wijzigingen moeten binnen het politieke besluitvormingsproces tot uitdrukking worden gebracht. De Europese Commissie en het Europese Parlement samen dus. Vergeten is dat die 2 partijen moeite hebben om zaken te regelen.
- Het EU-Parlement kon met instemming van een latere wijziging van de Verordening het oorspronkelijke voorstel niet veranderen. Biometrie wat feitelijk vrijwillig was is heimelijk verplicht gesteld. Volgens art. 5, lid 4, van besluit 1999/468 was de EU-commissie verplicht om al in 2004 de voorgestelde maatregelen aan het EU-Parlement voor te leggen, die genoemde maatregelen binnen drie maanden had kunnen vaststellen of zich daar formeel tegen verzetten bij gekwalificeerde meerderheid. Het gebeurde nu niet. Op zich zou de oorspronkelijke tekst pas in 2009 zijn gewijzigd. Dat is procedureel onrechtmatig omdat het niet is rechtgetrokken.

- De uitspraak van 16 april 2015 is opmerkelijk waar het EU-Hof stelt dat biometrische kenmerken voor andere doelen mogen worden gebruikt, dan voor de directe identificatie van personen. Dat is tegen de letter en intentie van de Europese Verordening in.
- Een rechtsgrond voor een eventuele centralisatie van vingerafdrukken is er volgens de uitspraak van 17 oktober 2013 niet. Het mag alleen bewaard worden in het paspoort zelf. Een uitspraak van 16 april 2015 blijkt daarmee nu in tegenstelling. Op 16 april 2015 is bepaald dat een centrale opslag toegestaan is.
- Tijdens een procedure tegen de Nieuwe Paspoortwet ondervindt de burger onnodig veel problemen. De persoon leeft als was men een illegaal vreemdeling in eigen land. Met alle problemen die om de hoek komen kijken voor iemand die in de illegaliteit leeft.

Ook de Hoge Raad benadrukt dat er geen feitelijke en juridische drempels mogen zijn voor het instellen van een procedure.

Voor een toelichting verwijs ik naar hoofdstuk 6.3.2 op blad 32.

In toenemende mate blijkt dat men blind is voor de ernst van de situatie.

REDENEN WAAROM J.Dingler u E.A. Bestuursrechter verzoekt om : -

1. datum en tijdstip te bepalen waarop dit dossier mondeling behandeld zal kunnen worden ter zitting in het arrondissement 's-Gravenhage;
2. de Nieuwe Paspoortwet buiten toepassing (werking) te verklaren;
3. een verklaring voor recht dat deze paspoortwet onrechtmatig is wegens schending van artikel 8 EVRM. Feiten zijn nu bepalend.²⁰⁰;

²⁰⁰ EHRM 25 maart 1985, NJ 1987, 900 (Barthold), overweging 58.

G.A.I. Schuijt, 'Hoge Raad niet meer bang voor uitingsvrijheid?', Informatierecht/AMI 1990-5, p. 83-88,

EHRM 26 april 1979, NJ 1980, 146, m.nt. E.A. Alkema (Sunday Times).

4. nadeelcompensatie toe te kennen m.b.t. een onverbindende wet voor de periode waarin onterecht vingerafdrukken zijn opgeëist;
5. digitale gezichtsscans ongeldig te verklaren voor de RFID-chip;
6. de op afstand uitleesbare RFID-chip te verwijderen uit het paspoort en ID-kaart vanwege een huidig en toekomstig gevaar;
7. op voorhand een centralisatie van de biometrische gegevens nu onmogelijk te maken. Feitelijk te verbieden dus. Ook al is die wet nu niet in werking. Het vormt een toekomstig gevaar: "Uit rechtspraak blijkt dat zoiets ook een rechtvaardig belang is." Zie hoofdstuk 3.2;
8. de beslissing van 15 februari 2012 van de gemeente te vernietigen;
9. het verweerschrift van de gemeente Voorburg d.d. 26 april 2012 te behandelen. (Mijn opmerkingen blijven hun waarde behouden);
10. proceskosten in deze zaak op de gemeente Voorburg te verhalen met een toekenning van een vergoeding van de in de bezwaarfase gemaakte kosten van verleende rechtskundige bijstand op de voet van artikel 7:15 Awb. Ik ben toen bijgestaan door Mr. J. Hemelaar.

Het is op deze gronden dat ik alsnog in beroep ga tegen de Paspoortwet.

Voorburg, 10 juli 2015.

Met vriendelijke groet,

J.Dingler.

AANVULLEND BEROEPSCHRIFT

Tegen de gemeente Voorburg

De heer J.Dingler
[Adres]
[Postcode/Plaats]
Nederland

10 juli 2015
Voorburg

BIJLAGEN

BIJLAGEN: -

1. Bezwaarschrift d.d. 06 december 2010 van de heer J. Dingler te Voorburg
2. Ontvangstbevestiging gemeente Leidschendam-Voorburg d.d. 10 december 2010
3. Een beslissing op bezwaar d.d. 31 maart 2011 van de bewuste gemeente
4. Intrekking beslissing op bezwaar op 17 juni 2011 (na mijn beroep 09-05-11)
5. Fictief bezwaar (zie de brieven Mr. J. Hemelaar 15 juli 2011 en 23 juni 2011)
6. Ontvankelijkheidsprobleem is van tafel. Mijn dossier kan beoordeeld worden (zie daarvoor de brieven 16 sept. 2011 en 21 sept. 2011 van Mr. J. Hemelaar)
7. Hoorzitting 12 december 2011 aangaande de aanvraag van een identiteitskaart
8. De beslissing op het fictief bezwaar van de gemeente d.d. 15 februari 2012
9. Een beroepschrift op 26 maart 2012 ingediend door tussenkomst Mr. J. Hemelaar
10. Inschrijving beroepschriften in de procedure tegen de Nieuwe Paspoortwet
11. Verweerschrift d.d. 26 april 2012 van de gemeente Leidschendam-Voorburg
12. Zittingen voor de rechtbank in het arrondissement 's-Gravenhage (geplande)
13. De toekomstige aansprakelijkheid van de gemeente Leidschendam-Voorburg (de brief d.d. 22 december 2010 + ontvangstbevestiging van de gemeente)
14. Werkelijke kosten van levensonderhoud voor juni 2012 t/m november 2012
15. Een beëindiging WW-uitkering in mijn situatie op 19 januari 2012
16. Aanvraag op 20 januari 2012 van de bijstandsuitkering
17. De hersteltermijn voor het aanleveren van een geldig legitimatiebewijs
18. Tussenkomst van mijn advocaat Mr. J. Hemelaar op 14 april 2012
19. Afwijzing toekenning van de bijstandsuitkering 02 mei 2012
20. Een bezwaarschrift WWB geschreven op 11 juli 2012 door Mr. J. Hemelaar
21. Hoorzitting op 07 augustus 2012 (Voor de behandeling aanvraag WW)
22. Deze hoorzitting wel mogen bijwonen met een verlopen legitimatiebewijs
23. Controverse "Rechten versus plichten" (aangeleverd stuk op 11 juli 2012)
24. Afdekken van financiële schade gelet op de uitspraak van de landsadvocaat
25. Een rechter kan alle wetgeving aan het EVRM toetsen (Art.94 Grondwet, Ned.)
26. Nooddocumenten (Verslag Algemeen Overleg 2^e Kamer 25 764,, 15 juni 2012)
27. Jurisprudentie m.b.t. een procedurefout (Arrest gen-appel 13 dec. 2013)
28. Jurisprudentie m.b.t. het meewegen van de effectiviteit bij de beoordeling van de noodzakelijkheid van een wet (Arrest Spycather en Open Door Dublin)
29. Jurisprudentie m.b.t. inzage door onbevoegden (Telecom-Arrest 8 april 2014)
30. De gevolgen van open grenzen rond het Schengengebied (artikels 13, 20 jan. 2015 en 12 febr. 2015) – ongestoord reizen- doorvoer wapens-